

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Alius sermo de natuitate

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ser. De Nativitate

tis affectib⁹ vegeremur rotac⁹ deuotione
laudem⁹ oēs parit⁹ qz om̄ib⁹ parata ē subſi
diū impendere ⁊ grām impetrare. Jō bñ
icit Berñ. Ille sol⁹ sileat laudes tuas;⁹
go brā q te in ſuis neceſſitatiſ fideliſ inuo
catat⁹ ſibi ſenſerit defuſſe. Et Chrys. O
dulcis maria nō eſt fas te poſſe illū deſere
re q ſpem ſua fiduciāl in te poſuerit Hec
ille. Suā eteni dulcedinē ⁊ beniuelentiaſ
ieximabilē nob⁹ oñdit. cū nos horat⁹ nos
vocat: nos dulcē iuitat di. Trāſite ad me
oēs z̄, ⁊ ſequit⁹: ⁊ a generationib⁹ meis i⁹
plemīni, ⁊ regenerationib⁹ ſpūali⁹ p graz
fac⁹, ⁊ fiend⁹ meis meritis ⁊ intercessiōis
bus glōfis apō deū. Qui edūr⁹ me adhuc
elutierz̄. i. q gustant mea dulcedinē q̄ ē ci
bus ⁊ poz̄. i. tota ſpūali⁹ aie reſectio ad
huc deſiderabunt ꝑampli⁹ guſtare ⁊ pſe⁹
ctius. Hec ē ꝑodicio ſpūalium q̄ qnto am
plius guſtant tanto mag⁹ desiderant. ſeq̄
Qui audit me, i. iuitationem meā dulciſſi
mā: non pſundefinaliſ pſuſioe dannatio
nis eterne: q̄ ogn̄ in me nō peccabūt. i.
q regulabūt oga ſua exēplari vite mee q̄ ſe
p ſuit puriſſima rectiſſima. Et q̄ eluciđat
me/magnificādo corde puro ⁊ deuoro gra
tias a deo mihi datas, vita eternā habet
būt. Nā in euāgelio dicit̄ ſaluator. Siq̄s
mihi miſtraverit honorifica, ei p̄ me z̄.
Et itez. Ubi ego ſi ibiz miſter me⁹ erit
Jō, xv. Qui aut miſtrat p̄ gini gloſe mi
ſtrat ⁊ ei⁹ filio, q̄ em̄ m̄ez honorificat, p̄
p̄ter filii: mag⁹ honorificat filiū. Juxta ily
li maximā logicalē. Propter qđ eſt vnu
qđg tale ⁊ illa magis. Jō q̄ honorificat
m̄ez dñi ⁊ ei miſtrat honorificabit a deo
p̄te ⁊ cū ipo filio erit in glā celeſti. Han
igſt m̄ez eluciđem⁹ eā laudādo grās eius
magnificādo, vt ei⁹ meritis ⁊ p̄cib⁹ ſumma
eo hui⁹ iſtabilis eui fit, cu adyta eternā
cū ea ⁊ ſcriſ angelis p̄tingam⁹. Amen.

Eliud rhēma, p ſimone pcedēt.
Ego em̄ m̄ pulcre dilectionis et ti
moris ⁊ magnitudis. Eccl. xxiiij
In plona gloſiſſime dei m̄is introducū
tur hec verba. In quib⁹ ipſa benigniſſime
arts dulciſſimi nos horat⁹ ad eius dilec
tionē ruerentiā ⁊ deuotionē: ostendens
tressuas ſingulares excellentias. Pria
eſt exellentia inuolabilis puritat⁹: p̄ter
quā a nobis ē marie diligibilis. Jō dicit.

Ego m̄ pulcre dilectionis: mater inquā
excellentia q̄ pre cereris oſanib⁹ poſt de
um diligibilis, ⁊ dicitur hec dilectio pul
cra ratione ſue puritat⁹. Secunda eſt
excellentia inextimabilis dignitatis: p̄ter
quā a nobis eſt reuerentiffime honorabilis.
Jō dicit. Ego mater timoris, ſcz reueren
tialis. Nam ad eā p̄ter ſuam admirabilē
dignitati p̄cipue habere debem⁹ reueren
tia. Tertia eſt excellētia inuincibilis po
testatis, p̄ter quā a nobis eſt cū oī devo
tione laudabilis qz ſcz illa ſua mirabilis po
testas nobis eſt maxime neceſſaria ⁊ val
lis. Jō dicit. Ego mater magnitudinis, i
magine virtutis ⁊ p̄tacis. Et ſicut iam ſi
ctū eſt noīe m̄nitatis itelligif ſpālis qđa
excellētia respectu dilectionis ⁊ aliorū quo
rū ſe dicit matrē. Poteris vltorius profe
qui iuxta ea que i p̄cedēt ſimone dictaſit
Alius ſermo de nativitate

O Rietur ſtella

O ext iacob. Numeri. xxiiij. Aduētus
alicuius perſone norabiliſ p̄ca
pue auctoritat⁹ puta regis aut regine in
ciuitate aliquā ſolet p̄nunciari ⁊ p̄coniza
ri. Ideo aduētus ſue nativitas gloſe ma
tris dei regine rotiū mundi multis ſu
p̄berarū atq̄ patriarchaz̄ vaticin⁹ ſi
guris p̄nunciata ⁊ p̄conizata. Inter quas
p̄conizationes vna eſt in qua p̄nunciata
eſt nativitas huius virginis ſub noīe ſteli
le in verbis p̄dictis. Ber. Iſpa eſt nobilis
ſtella ora ex iacob cui⁹ radius illuminat
vniuersuz mundū. Dicit⁹ aut ſtella p̄ ſimi
litudinē ⁊ trāſumptionē vt ſ. p ſimilitu
dine ſtelle intelligam⁹ excellētia virginis
⁊ p̄eminentias. Comparat itaq̄ virgo clā
rissima ſtelle celū ⁊ vocatur ſtella p̄ ſi
precipuas rationes.

Primo ratiōe naturalis conditionis,
Secundo rōne ſtellaris ſignatiois,
Tertio rōne ſpālis opatiōis,
Quarto ſummitudo marie ad ſtelli
ditionis ſtelle. Et hec naturalis con
ditio eſt triplex, videlicet.
Conditionis puritat⁹.
Conditionis incorruptibilitatis.
Conditionis luminositas.

Prima igitur est naturalis significatio puritatis. Est enim stella natura purissima sine infestatione sine macula. Ideo signum puritatis hoc est. Non quod exempta fuit ab omni sorte et ab omni peccati infectione. De hac puritate vide aliquam in sermone de conceptione. Secunda est naturalis significatio incorruptibilitatis. Est enim natura stelle incorruptibilis. Ideo signum incorruptibilitatis marie quod nunquam potuit violari alicuius vicio seu corrumphi neque per mortali neglegit veniali. Tertia est naturalis significatio luminositatis. Est enim stella naturalis lumen non quod enim ex se lumen habet sed naturaliter est lumen receptum a sole. Ideo signum spirituale marie claritatem quam habuit etiam a sua nativitate nedum ex veteri signo etiam in iure. Et hec claritas postea assignari triplex. Prima est claritas originalis nobilitatis de qua cantat ecclesia. Clara ex stirpe domini. de qua vide in superiori sermone capitulo ar. 1. Secunda est claritas virtutis sublimitatis. Fuit enim omnibus virtutibus portatrix atque clarissima. Nam prout est etiam claritates aie seu lumina dicuntur. Ideo dicebat salvator. Matt. v. Luceat lux vestra coram hominibus. Virtutesque proprieates et lucet homo quoniam hominem virtutes et proprieates extra in oculo virtus. Tertia est claritas sapientialium luminositas. Sapientia quippe beatam est claritas aie quod in intellectu illuminat. De sapientiali autem claritate virginis vide in superiori sermone capitulo ar. 1. Recepit itaque beatam virginem a voca stellam per suavitatem ad naturalem stelle significatio. Immo multo excellentius sunt predictae significatio. rationes quasi operatus stellae in his inferioribus. Est autem hominem operatio triplex.

Illuminatio

Conificatio

Moderatio

Secunda similitudo marie ad stellam summi tur ex ratione stellarum significationis. De stellis beatam virginem ut sine in signo recte. Proinde albumas ait. Laus deo qui creavit stellas et posuit ornamenti lucernas in significationes quasi operatus stellae in his inferioribus. Est enim virgo beatissima incorruptissima; atque splendidissima. Patet igitur secunda ratio principalis.

Similitudo virginis sacratissime

Ad stellam celi: sumit ex ratione speciei operis

rationis quas operatur stellae in his inferioribus.

Est autem hominem operatio triplex

¶ 2

Ber. de Ratiuitate

nbras purificat. An siqde aduetu marie tenebre erat in terra. *Esa. ix.* Ecce tenebre operent terram et caligo plos. In cuius etia quis non visibilis. s. aqlonar. et ytergim mysterii (*Exo. i.*) facie sunt tenebre horum mobilis est. sup quod imutabilitatem initio tuis mudiis in sua circulatione. *Verito* p. vtriusque poli intelligit ipse dei filius et ubi p. q. est principium omnium quod ad unum. et unus omnium quod ad reliquum quod in meridie. i. in sue maiestatis claritate nobis oino inuisibilis est. h. in aqlonis nre humanitas nobis visibilis facit est. *Propria Apoca. xl.* ipse ait. Egredio alpha et omni principiu et finis. Ipse qui p. imobil est sup cuius imobilitatem immutunt oia in suo motu. *Bocci.* Stabilis quod manes das cuncta moueri. Hunc siqde polo haec stella. maria fuit quietissima in incarnatione. s. per carnis idemitate. quod eadem caro quod fuit regis maris facta est caro filii. Itē in queratione administrationis etia frumentum et gratias p. citione. et tāde in assūptione p. glorificatione. *Sed* est rō repatitiva calefactionis. Illa em stella maris est maxime marini frigoris repatitiva. Respectus enim ei. sp. est super mare p. radiorum directionem et p. p. et caloribus immisione. Sic et respectus marie est super mundum p. eterni splendoris. i. filii sui illustrationem. et p. p. et caloribus spissata coctionem. *Io. Nic.* allegatur est de ber. Ipa est nobilis stellarum pluistris: calefacies metes magis corpora. *Hec ille. Profecto denota* et p. et p. et plenitudis gratiarum et virtutum in glorie virtutum et repatitiva cuiuslibet inordinate concupiscentia et p. affectuosa consideratio charitatis sue fructus haec excitatiu et inflammatu officiis devote et expulsiu cuiuslibet negligenter. *Tertia est rō directivae conductionis.* Est enim stella maris navigantium in portu rectiu. Per ipsum nepe sciat naute quod vellet aut ad aqlonem aut ad meridiem: quoniam aqlonem situata est. sp. in eadem aspectu ad me diu mundi manet. Sic et p. maria oia pista et discrimina evitatur et itinera certificantur et in mari huius seculi navigantes in salutem portu diriguntur et conducuntur. *Aug. in qdam ser.* Spem siqde magnaz aperit nobis talis aprio et ad sublimatorem que soli presces inducit p. et p. Nomine enim dulcissimo maria. i. stella maris dicitur. Nobis namque navigantibus p. hoc mare magnu et spacio sum inter varios mutabilis mortalitatis suorum speciosa misericordia tua speciosa fidei

A Et per ea quod dicta sunt nos oportet alterius preclarum quod est spalite *Daria* de maris stella quod est stella poli. *Lan-* car enim ecclesia bi et ymagini salutatio eius dicens. *Quae maris stella.* Et huius opationis est p. triplex ratio.

Prima est rō unitive adiunctionis.

Secondia est tempatiue calefactionis.

Tertia est directivae conductionis.

Prima ergo rō quod est maris copia stelle maris est eo unitive p. et p. Illa enim stella est polo suu cardinali unita et quieta. *Ubi est*

refulget ut vos p te recuperare felicitatis
pducat in patriam. Hec ille. Ad hanc igit
dulcissimā mariā maris stellā oclōs erig
mus. Hec enim deuotus suos nō deserit: s
p rectam viā dirigit: et tāde in portum salu
tis ducit: qd̄ etiam deuote plenius con
templari possum? ex tali exemplo. Mar
rat Vincencius in Speculo historiali li
viūca. rev. q quidā parochie p̄erat p̄sby
ter potens et glorioſus: s nō min⁹ vix⁹
q̄ diuītis plenus. Hic sub cura sua habe
bat diuītis nobile et pauculā vīduā. q̄ vno
tpe decūbentes responſū mortis accepēt
in sapīs. Vocatus ē p̄sbyter ad morē
tem dūctus: qui de rapinanda lana solūmo
do solūctus: nō de oue curāda: ut nūcios
diuītis vīdit statū irē festinavit. Iacobat
dues purpura et serico circūdāt̄ sug plu
mag molīcī resūpinat̄. Ub̄i etiā inuenit
sacerdos circūstantiū multitudinē seducto
na adulatioñē dūlūtia solatia p̄soluentem.
Contiuit et fili⁹ atq̄ oīs familia dñm la
mentabans. Interim fuguerit qdā ex pte
vidue q̄ dīct̄ eam in extremis agente c̄bī
stiane salutis postulare sac̄m. S̄ p̄sby
ter dū se rotū daret ad lactādū p̄tōrem
nib⁹ m̄dit. At diaconus p̄p̄ exīst̄t ac ei
Grande nobis periculū et femme illi⁹ peri
culū si n̄a negligēt̄ sine sacramentis eaz
migrare p̄tigerit. Lui felle cōmoto p̄bys
terat. O p̄p̄ sani capitis p̄silii. p̄ vili vī
dū nobilem relinqre patronū. Ne turbe
ris ait diacon⁹. Ego si subes infirmāvish
tabo. Hoc fauente p̄sbytero diaconus cī
to difelicit̄ sumptuac̄ salutari hostia ad vī
due rugiūti puenit. Que reb⁹ qdēm vā
tua sed bonis operib⁹ plena sup humū du
ram et p̄o stramine constrata mēbra col
lēdebat nūmis attenuata. Vīdit aut̄ diaco
nus ip̄i vīdū excubias assisterē de celo.
Vater enim iefu maria assistebat ei cum
choro virginali. quib⁹ vīsis diaconus stu
pens stet̄ emīn⁹. Sed celi regina ei ad
mirant̄ multū affabilis vīso dei suoq̄ fū
lio toto corp̄ in terrā prostrata adorauit
eucharistiā cum suis virginib⁹. Quib⁹ ere
cis data fiducia vir dei intravit. Maria
etiam sedem parante et ne timeret exhorta
re. Sedit q̄ et vīcia p̄fessionez accepit: cō
mūnōne dedit: et psalmis eius obitu p̄mu
mul et in eodem instanti duratiōis: ac vī
luit. Deinde cum gaudio ad domū dīui,
co actu p̄ordinauerit oīa q̄ ab ip̄o erant fa

Sermo vīceptione purissima sacratissime
virginis matris dei Marie.

Nedūz erant
N abyssū ego tām p̄cepta eram.
Prouer. viij. c. U3 hec p̄ba p̄n
cipaliter habēant intelligi d̄ ipo dei filio q
d̄ sapientia dei p̄p̄. Hec em̄ sapia ab eter
no in paterno intellectu p̄cepta est. Jo vē
rissime dicit p̄bap̄posita. Possunt tñ hmōt
verba etiam intelligi in persona glōse dei
matris q̄ ab eterno concepta est non qdēz
realiter et actualiter sed p̄ordinatiue. Unū
et p̄libatis p̄bis proponit illud: ab eterno
ordinata sum: q̄uis aut̄ deus ab eterno si
mūlū. Deinde cum gaudio ad domū dīui,
co actu p̄ordinauerit oīa q̄ ab ip̄o erant fa

QD 3